

دومین همایش ملی دانش سلامتی در مواجهه با کرونا و حکمرانی در جهان پس از کرونا

۲۸-۲۹ دیماه ۱۴۰۰ - دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

**2nd national conference on health knowledge production,
confronting COVID-19 and governing the post-corona world**
18-19 Jan, 2022

تأثیر چهار هفته تمرینات ترکیبی بر VO_{2max}، استقامت و قدرت عمومی پس از بھبودی کووید-۱۹

ابراهیم آسترکی*، الهام افتخاری، مهناز مرزوی

دانشجوی دکتری فیزیولوژی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، اصفهان، ایران (نویسنده مسئول)
ebrahimastereki@gmail.com

استادیار فیزیولوژی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، اصفهان، ایران
e.eftekhari66@gmail.com

استادیار فیزیولوژی، دانشکده علوم انسانی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، اصفهان، ایران
mahnazmarvi3@gmail.com

مرکز تحقیقات طب ورزشی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد، اصفهان، ایران

چکیده

زمینه: جامعه جهانی یکی از بحرانی ترین شرایط نامناسب بهداشتی در دهه های اخیر را به دلیل پاندمی COVID-19 و پیامدهای ناشی، از جمله بیماری صدما هزار نفر و میرایی دهها هزار را تجربه میکند.

اهداف: هدف مطالعه حاضر تاثیر چهار هفته تمرینات ترکیبی بر VO_{2max}، استقامت و قدرت عمومی پس از بھبودی کووید-۱۹ بود.

روش: این تحقیق از نوع نیمه تجربی به صورت میدانی و با استفاده از طرح پیش آزمون و پس آزمون همراه با گروه کنترل مورد اجرا قرار گرفت. انتخاب آزمودنیهای این پژوهش از افراد در دسترس بود که به طور داوطلبانه در این پژوهش شرکت کردند. جامعه اماری مورد بررسی ۱۸ بیمار مرد با دامنه سنی ۳۳-۴۹ سال میانگین وزن $82/72 \pm 5/88$ کیلوگرم، قد $175 \pm 0/03$ متر و شاخص توده $176 \pm 26/72$ کیلوگرم بر مترمربع در دو گروه کنترل (۹ نفر) و تجربی (۹ نفر) که مدت ۶ هفته از بھبودی کووید-۱۹ (خفیف) آنان گذشته بود. گروه کنترل در مدت زمان ۴ هفته انجام پروتکل تمرینی هیچ گونه فعالیت بدنی و بدور از هرگونه شرایط استرس زا قرار داشتند. گروه تجربی در مدت ۴ هفته تمرینات ترکیبی با شدت پائین را انجام دادند. میزان VO_{2max} و استقامت و قدرت عمومی قبل و بعد از دوره تمرینی اندازه گیری شد.

یافته ها: تمرین ترکیبی باعث افزایش معنا دار میزان VO_{2max} ($P < 0/01$) و استقامت و قدرت عمومی ($P < 0/01$) نسبت به گروه کنترل گردید.

نتیجه گیری: بطور کلی، براساس یافته های تحقیق به نظر می رسد تمرینات ترکیبی (هوایی-قدرتی) بتواند موجب افزایش استقامت قلب عروقی (VO_{2max}) و استقامت و قدرت عمومی افراد بعد از بھبودی کووید-۱۹ گردد.

کلمات کلیدی: کووید-۱۹، تمرینات ترکیبی (هوایی-قدرتی)، VO_{2max}، استقامت و قدرت عمومی

دومین همایش ملی دانش سلامتی در مواجهه با کرونا و حکمرانی در جهان پس از کرونا

۲۸-۲۹ دیماه ۱۴۰۰ - دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

**2nd national conference on health knowledge production,
confronting COVID-19 and governing the post-corona world**
18-19 Jan, 2022

مقدمه:

جامعه جهانی یکی از بحرانی ترین شرایط نامناسب بهداشتی در دهه های اخیر را به دلیل پاندمی COVID-۱۹^۱ و پیامدهای ناشی، از جمله بیماری صدها هزار نفر و میرایی دهها هزار را تجربه میکند. با توجه به وضعیت عالمگیر(پاندمی) بیماری کووید- ۱۹ که تقریبا تمامی جنبه های مهم اقتصادی، سیاسی، اجتماعی و حتی نظامی تمامی کشورهای جهان را تحت تأثیر قرار داده، و به عبارت دیگر فلجه کرده، بحث آثار روانشناسی این بیماری ویروسی بر روی بهداشت سلامت افراد در سطوح مختلف جامعه از اهمیت به سزاگی برخوردار است(۱.۲). این ویروس موجب بروز علائمی از طیف ملایم تا خیم همچون تب، سرفه، تنگی نفس، لرز، اسهال، درد عضلانی، سردرد، گلودرد و از بین رفتن حس بویایی میشود و در برخی از افراد ممکن است به التهاب عضله قلبی، حوادث ترمبوآمبولی، پنومونی، کولاپس ریه و در نهایت به مرگ منجر شود(۳). به نظر میرسد پاسخ سیستم ایمنی به این ویروس وابسته به عوامل مختلفی مثل ژنتیک، سن، وضعیت فیزیکی و گیرنده اصلی آن در بدو ورود یعنی آنزیم مبدل آنزیوتونسین دو است. دو اقدام مهم برای کاهش خطر بیماری کووید- ۱۹ ، انجام فعالیتهای پیشگیرانه و اتخاذ سبک زندگی فعال است(۴). در حال حاضر طبق آمار، از نظر تعداد کشته شدگان ناشی از کووید ۱۹ ایالات متحده، برزیل، هند، روسیه، آفریقا جنوبی، مکزیک، پرو، کلمبیا، شیلی و ایران به ترتیب رتبه های اول تا دهم را به خود اختصاص داده اند(۵). با این حال در جدیدترین گزارشات سازمان بهداشت جهانی، ایران در رتبه دهم گرفته است، ولی همچنان جزء ده کشور خطرناک محسوب می شود(۶). ویروس کرونا سیستم ایمنی بدن را به شدت تحت تأثیر قرار می دهد و از طریق ایجاد طوفان سایتوکانی در بدن بر بسیاری از بافت ها بهویژه ریه تأثیر می گذارد(۷). اثرات مفید و مؤثر فعالیتهای ورزشی در سیستم های مختلف بدن از جمله قلب و عروق، سیستم عصبی، سیستم متابولیکی و غیره در مطالعات مختلف مشاهده می شود. همچنین فعالیتهای ورزشی با شدت و مدت زمان مناسب در بهبود عملکرد سیستم ایمنی در بیماران و افراد سالم در فرایند افزایش سن مؤثر بوده اند. بنابراین یکی از عواملی که می تواند احتمالاً با این بیماری یا بیماری های مشابه مقابله کند انجام فعالیت ورزشی طولانی مدت در سراسر طول عمر است(۸). از این رو با توجه به اینکه شیوع ویروس کرونا باعث ایجاد تغییراتی در سبک زندگی انسان ها شده است، میزان کاهش سیستم ایمنی بدن و آمادگی جسمانی مرتبط با سلامت به دلیل قرنطینه خانگی و ماندن زیاد در خانه افزایش پیدا کرده است. به همین دلیل این فرضیه مطرح می شود که چه عاملی می تواند نقش بسزایی در بهبود عوامل بیان شده داشته باشد. یکی از مهم ترین استراتژی ها که در جهان توجه قبل ملاحظه ای را به خود معطوف داشته است انجام فعالیت ورزشی است. اما متأسفانه افراد با ناآگاهی که دارند صرفاً فقط به دنبال فعالیت ورزشی هستند و از فواید یا خطرات احتمالی آن در زمان شیوع ویروس کرونا یا بیماری های مشابه بی خبر هستند. به همین دلیل در این مطالعه به بررسی تأثیر فعالیت ورزشی بر بهبودی پس از درگیری ویروس کرونا پرداخته شد.

مواد و روش ها:

^۱ Corona virus

دومین همایش ملی دانش سلامتی در مواجهه با کرونا و حکمرانی در جهان پس از کرونا

۲۸-۲۹ دیماه ۱۴۰۰ - دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

2nd national conference on health knowledge production,
confronting COVID-19 and governing the post-corona world
18-19 Jan, 2022

این تحقیق از نوع نیمه تجربی به صورت میدانی و با استفاده از طرح پیش آزمون و پس آزمون همراه با گروه کنترل مورد اجرا قرار گرفت. انتخاب آزمودنیهای این پژوهش از افراد در دسترس بود که به طور داوطلبانه در این پژوهش شرکت کردند. جامعه اماری مورد بررسی ۱۸ بیمار با دامنه سنی ۳۳-۴۹ سال که مدت ۶ هفته از بهبودی کوید-۱۹ (خفیف) آنان گذشته بود انتخاب شدند. علائم آنها در کمتر از ۱۰ روز بهبود یافته بود و در زمان انجام پژوهش هیچگونه علائم قلبی و تنفسی نداشتند؛ بنابراین، تمامی آزمودنیها شش هفته در استراحت کامل بودند و تمرین نداشتند. در ارزیابی قبل از شروع فعالیت بدنسی، مطابق دستورالعمل (۹) علائم قلبی - عروقی مثل درد قفسه سینه، تپش قلب، سرگیجه، سنکوب، تاکیکاری و علائم تنفسی مثل سرفه، عطسه، گلودرد، وجود آسم و حساسیت بیش از حد برونش بعد از عفونت بررسی شد. از آزمودنیها خواسته شد که ۱۰ دقیقه در جا بزنند. وضعیت هیچکدام از آزمودنیها تغییر نکرد و درد عضلانی، تب و علائمی ایجاد نشد و بنابراین به آنها مجوز انجام فعالیت ورزشی سبک داده شد (۱۰). قبل از اعمال متغیر مستقل، جهت اندازه گیری قد و وزن آزمودنیها از باسکول وقد سنج SECA مورد استفاده قرار گرفت. پس از ثبت قد و وزن آزمودنی‌ها شاخص توده بدنی^{۶۸} آنها نیز محاسبه و ثبت گردید. ۲۴ ساعت قبل از اعمال متغیر مستقل از هردو گروه (کنترل ۹ نفر و تجربی ۹ نفر) پیش آزمون شامل اندازه گیری VO2max و قدرت عمومی گرفته شد. در این تحقیق VO2max توسط آزمون راک پورت و استقامات و قدرت عمومی توسط آزمون مک کلوی ارزیابی گردید.

نحوه سنجش VO2max از طریق آزمون راکپورت حداکثر اکسیژن مصرفی آزمودنیها با استفاده از آزمون یک مایل پیاده روی راکپورت تعیین شد. ابتدا ساعت ضربان سنج جهت سنجش ضربان قلب آرمودنیها نصب شده و پس از ۵ الی ۱۰ دقیقه گرم کردن و انجام حرکات کششی، آزمودنیها مسیر ۱۶۰.۹ متری بدون شبیب را با حداکثر سرعت به شکل راه رفتن تند طی کردند. پس از به پایان رساندن مسیر ضربان قلب ثبت شده، سپس حداکثر اکسیژن مصرفی با استفاده از فرمول زیر محاسبه شد.

$$\text{VO2max} = \frac{132/853 - 0/3877 + 6/3}{(0/769 - 0/315)} \text{ ضربان}(2649/\text{زمان}) - (\text{جنسيت} 1565/6)$$

وزن آزمودنی بر حسب پوند، سن بر حسب سال و فاکتور جنسیت به شکل (مردان = ۱، زنان = ۰) وارد میشود (۱۱).

نحوه سنجش قدرت عمومی از طریق آزمون مک کلوی (۱۲)

ارزیابی استقامات و قدرت عمومی با استفاده از آزمون مک کلوی تعیین شد. آزمودنی‌ها ۵ بخش زیر را به صورت پیوسته انجام دادند و رکورد آنها در هر بخش ثبت گردید. مدت زمان سه دقیقه استراحت بین هر بخش به آزمودنی داده شد. پنج بخش این آزمون به شرح زیر است:

۱. حداکثر اجرای حرکت کشش بارفیکس
۲. حداکثر اجرای شناش سوئدی
۳. حداکثر اجرای حرکت اسکات به مدت یک دقیقه

دومین همایش ملی دانش سلامتی در مواجهه با کرونا و حکمرانی در جهان پس از کرونا

۱۴۰۰ دیماه ۲۸-۲۹ -دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف‌آباد

2nd national conference on health knowledge production,
confronting COVID-19 and governing the post-corona world
18-19 Jan, 2022

۴. حداکثر اجرای حرکت پرس اسکات به مدت یک دقیقه

۵. حداکثر حرکت دراز و نشست به مدت دو دقیقه

میانگین امتیاز ۵ آزمون به عنوان امتیاز نهایی آزمودنی ثبت گردید.

گروه کنترل در مدت زمان ۴ هفته انجام پروتکل تمرینی هیچ گونه فعالیت بدنی و بدور از هرگونه شرایط استرس را قرار داشتند. گروه

تجربی در مدت ۴ هفته تمرینات ترکیبی با شدت پائین را انجام دادند. در مدت انجام پروتکل سعی گردید میزان خواب، استراحت و

تغذیه هر دو گروه نسبتاً برابر باشد.

پروتکل تمرینی: برای تمرینات از پروتکل جدول شماره ۱ استفاده شد.

جدول ۱. پروتکل تمرینات ترکیبی

تعداد جلسات	زمان هر جلسه	گرم کردن	راه رفتن	تمرینات TRX	تکان دادن بتل روپ mm ۳۰	سرد کردن
۴ هفته (هر هفته ۳ جلسه)	۴۵ دقیقه	۱۰ الی ۵ دقیقه	۱۰ دقیقه (بالاتنه و پائین تنه)	۳ ست (هر سرت ۳۰ ثانیه با شدت ۳۰ درصد IRM)	۲ ست (هر سرت ۳۰ ثانیه با شدت ۳۰ درصد IRM)	۵ دقیقه حركات کششی فعال

هر هفته ۵ الی ۱۰ درصد بر میزان بار تمرینی افزوده شد. در پایان ۴ هفته ارزیابی میزان $VO_{2\text{max}}$ ، استقامت و قدرت عمومی از هر دو گروه انجام گرفت. اطلاعات به دست آمده براساس میانگین و انحراف استاندارد دسته بندی و توصیف گردید. همچنین از آزمون شاپیرو-ولیک جهت اطمینان از طبیعی بودن توزیع آزمودنیها استفاده گردید. در بخش آمار استنباطی نیز از آزمون آنکوا در متغیرها و تحلیل کواریانس (بین گروهی) استفاده شد و سطح معنی داری نیز ($P \leq 0.05$) منظور گردید. برای انجام محاسبات از نرم افزار SPSS نسخه ۱۶ استفاده شد.

یافته ها:

در بررسی آمار توصیفی میانگین و انحراف استاندارد مربوط به متغیرهای سن، قد، وزن و BMI آزمودنیهای گروه کنترل و گروه تمرین در جدول ۲ گزارش شده است.

دومین همایش ملی دانش سلامتی در مواجهه با کرونا و حکمرانی در جهان پساکرونا

۲۸-۲۹ دیماه ۱۴۰۰ -دانشگاه آزاد اسلامی، واحد نجف آباد

**2nd national conference on health knowledge production,
confronting COVID-19 and governing the post-corona world**

18-19 Jan, 2022

جدول ۲. مقایسه ویژگیهای آنتروپومتریکی آزمودنیها

متغيرها	كنترل	تجربى(تمرينات تركيبى)
سن (سال)	٣٧/٢٢ ± ٤/٦٦	٣٦/٥٥ ± ٢/٨٩
قد(متر)	١/٧٧ ± ٠/٢٩	١/٧٥ ± ٠/٤٤
وزن(كيلوغرام)	٨٢/٢٢ ± ٦/١٢	٨٣/٢٢ ± ٥/٩٨
BMI (كيلوغرام بـ متر مربع)	٢٦/٢٥ ± ١/٤٢	٢٧/١٩ ± ٢/٠٣

برای اطمینان از نرم‌البودن داده‌ها از آزمون شاپیرو-ویلک استفاده گردید.(جدول ۳)

جدول ۳. آزمون شاپیرو-ویلک

متغير ها	معنا داري	statistic
سن	۰/۰۱	۰/۶۸
قد	۰/۸۰۳	۰/۹۶۰
وزن	۰/۹۷۸	۰/۹۸۳
BMI	۰/۷۵۹	۰/۹۵۶
تست اوليه استقامت-قدرت	۰/۸۴۱	۰/۹۶۴
تست نهايى استقامت-قدرت	۰/۴۲۲	۰/۹۲۴
تست اوليه VO2max	۰/۹۲۲	۰/۹۸۷
تست نهايى VO2max	۰/۶۴۵	۰/۹۴۶

جهت بررسی اثرات متغیر مستقل گروه تجربی (تمرینات ترکیبی) از آزمون آنکوا استفاده گردید.

جدول ۴. میانگین و انحراف استاندارد پیش آزمون و پس آزمون متغیر های مورد مطالعه در دو گروه کنترل و تجربی

متغير	پیش آزمون	پس آزمون
کنترل	$۳۶/۵۱ \pm ۵/۱۳$	$۳۹/۲۶ \pm ۴/۷۰$
تجربی(تمرینات ترکیبی)	$۳۰/۷۲ \pm ۳/۳۵$	$۳۴/۶۸ \pm ۳/۵۸$

دومین همایش ملی دانش سلامتی در مواجهه با کرونا و حکمرانی در جهان پس از کرونا

۲۸-۲۹ دیماه ۱۴۰۰ - دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف‌آباد

**2nd national conference on health knowledge production,
confronting COVID-19 and governing the post-corona world**
18-19 Jan, 2022

جدول ۵. تفاوت‌های بین گروهی آزمودنیها در دو گروه کنترل و تجربی بر اساس آزمون آنکوا

متغیر	مجموع مجذورات	درجه آزادی	F	معنا داری	ضریب اتا	توان آماری
استقامت و قدرت عمومی	۱۳۲/۶۵	۱	۷۳/۶۴	۰/۰۱	۰/۸۳	۱۰۰٪.
VO2max	۱۵۷/۷۷	۱	۳۷/۵۶	۰/۰۱	۰/۷۱	۱۰۰٪.

جهت ارزیابی برابری واریانس‌ها از آزمون لوین استفاده گردید.(جدول ۶)

جدول ۶. آزمون لوین

متغیر	F	درجه آزادی ۱	درجه آزادی ۲	معنا داری
استقامت و قدرت عمومی	۰/۹۱۷	۱۶	۱	۰/۳۵
VO2max	۰/۳۸۱	۱۶	۱	۰/۵۴

نتایج این تحقیق نشان داد که چهار هفته تمرینات ترکیبی(استقامتی-هوایی) منجر به افزایش معنی دار VO2max و استقامت-قدرت عمومی در گروه تجربی نسبت به گروه کنترل گردیده است. ($P<0/05$) (جدول شماره ۵)

بحث:

نتایج پژوهش حاضر افزایش معنی داری را در VO2max، استقامت و قدرت عمومی در گروه تجربی(تمرینات ترکیبی) نسبت به گروه کنترل نشان داد. یکی از نتایج مطالعه حاضر افزایش حداقل اکسیژن مصرفی(VO2max) گروه تمرین نسبت به گروه کنترل بعد از ۴ هفته تمرینات ترکیبی (استقامتی-قدرتی) بود. اثرات ترکیبی تمرین همزمان منجر به بهبود معنا دار در عملکرد ۱ مایل پیاده روی در گروه تمرین نسبت به گروه کنترل شد. تمرینات هوایی سبب افزایش استقامت قلبی عروقی شده و این آمادگی مناسب قلبی - عروقی سبب محافظت افراد در معرض مرگ و میر ناشی از بیماریهای قلبی - عروقی می شود. همخوان با نتایج مطالعه حاضر pinillos و همکاران (۲۰۱۹) که سه ماه تمرین همزمان با شدت بالا موجب افزایش عملکرد هوایی و قدرت عضلانی مردان بالای ۶۵ سال شد(۱۴). پرسنل اوسانلو و همکاران (۲۰۱۲) تاثیر تمرینات ترکیبی ایروبیک دنس، ایروبیک استپ و تمرین مقاومتی بر استقامت قلبی عروقی زنان کم تحرک سالم میانسال شد. نتیجه تحقیق فارسانی و رضایی منش (۲۰۱۱) نیز حاکی از این بود که تمرین هوایی سبب کاهش چربیهای مضر خون و افزایش استقامت قلبی عروقی آزمودنیها تحقیق شد. اراضی و همکاران (۱۳۹۰) در تحقیقی تاثیر پروتکل های ورزش همزمان را بر قدرت، توان هوایی، انعطاف پذیری و ترکیب بدنی ۴۲ دانشجوی مرد بررسی نمودند، هر دو نوع پروتکل تمرینی بر توان هوایی و استقامت عضلانی و ترکیب بدن تاثیر مثبتی داشت. با توجه به تحقیقات ذکر شده و تحقیق حاضر حداقل اکسیژن مصرفی و استقامت قلبی عروقی پس از تمرینات ترکیبی افزایش می یابد که این امر سبب پیشگیری یا بهبود بیماریهای قلبی عروقی میگردد.

دومین همایش ملی دانش سلامتی در مواجهه با کرونا و حکمرانی در جهان پس از کرونا

۲۸-۲۹ دیماه ۱۴۰۰ - دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

**2nd national conference on health knowledge production,
confronting COVID-19 and governing the post-corona world**
18-19 Jan, 2022

مکانیزم افزایش قدرت ناشی از تمرین قدرتی به واسطه افزایش در تعدادی از ایمپالس های عصبی و احداثی حرکتی، افزایش در اندازه عضلانی نوع I و II افزایش در هورمون های آنابولیکی میباشد(۱۳). مکانیزم های احتمالی افزایش قدرت ناشی از تمرین استقامتی قدرتی می تواند با سازگاری های عصبی عضلانی و بهبود در توزیع جریان خون عضلانی مرتبط باشد که در نتیجه هی انجام تمرین استقامتی قدرتی اتفاق می افتد. نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقاتی همخوانی داشت (۱۷، ۱۶، ۱۵). نتایج تحقیق حاضر با نتایج تحقیقاتی که نشان دادند تمرین ترکیبی تأثیر ویژه ای بر بهبود قدرت افراد ندارد، همخوانی ندارد(۱۸، ۱۹، ۲۰). همچنین استقامت و قدرت عضلانی عنصری اساسی برای نشان دادن میزان آمادگی جسمانی و توانایی عملکرد ساختار بدن انسان است؛ از این رو، کاهش استقامت و قدرت گروههای عضلانی میتواند باعث حرکت یا جابه جایی غیرطبیعی در بخشها مخالف بدن شود. در این میان، نقش عضلات و قدرت از ستون فقرات در برابر فشارهای آسیب زا اغلب در تحقیقات ارزیابی شده است. عضلات اطراف ستون فقرات، عضلات وضعیتی بوده که به نگه داشتن بدن به طور مستقیم در هنگام ایستادن و کنترل بدن در هنگام خم و راست شدن کمک می کند. این نظریه وجود دارد که کاهش استقامت و قدرت عضلات تن به باعث خستگی عضلانی و افزایش فشار بر بافت نرم و ساختارهای غیرفعال ستون فقرات کمری می شود(۲۱). همچنین از آنجا که ظرفیت استقامتی عضلات، نشان های از ظرفیت خستگی آنها است (۲۲). تصور می شود که افرادی با استقامت و قدرت عضلانی کمتر در عضلات، بیشتر در معرض فشارهای ساختاری هستند که این امر ممکن است منجر به فشارهای نامناسب بر ستون فقرات و ایجاد کمردید شود(۲۱). بنابراین استفاده از تمرینات ترکیبی با توجه به اثربخشی آنها در بهبود استقامت و قدرت عضلات تن می تواند در پیشگیری و توانبخشی مشکلات جسمانی مهم باشند(۲۳).

نتیجه گیری

با در نظر گرفتن نتایج موجود در تحقیق میتوانیم، بیان کنیم که چهار هفته تمرینات ترکیبی(هوایی-قدرتی) می تواند باعث افزایش استقامت قلبی تنفسی(VO_{2max}) و استقامت-قدرت عمومی افراد بهبود یافته کوید-۱۹ گردید و برای حفظ سلامتی افراد بهبود یافته از کرونا موثر است. برای مشاهده تفاوت های معنی دار پیشنهاد می گردد از دوره های تمرینی طولانی تری استفاده گردد.

منابع:

- Li S, Wang Y, Xue J, Zhao N, Zhu T. The Impact of COVID-19 Epidemic Declaration on Psychological Consequences: A Study on Active Weibo Users. 2020;17(6).
- Health Commission of Hubei Province. Update on epidemic situation of novel coronavirus-infected pneumonia in Hubei province. 2020.
- Fung S-Y, Yuen K-S, Ye Z-W, Chan C-P, Jin D-Y. A tug-of-war between severe acute respiratory syndrome coronavirus 2 and host antiviral defence: lessons from other pathogenic viruses. Emerg microbes infect. 2020;9(1):558-70.
- Aghababa A, et al. Different Effects of the COVID-19 Pandemic on Exercise Indexes and Mood States Based on Sport Types, Exercise Dependency and Individual Characteristics. Children 2021 Jun;8(6):438.
- Takian A, Raoofi A, Kazempour-Ardebili S. COVID-19 battle during the toughest sanctions against Iran. Lancet. 2020; 395(10229):1035-6. [DOI:10.1016/S0140-6736(20)30668-1]
- World Health Organization. Coronavirus Disease (COVID-19) Dashboard [Internet]. 2020 [Updated 2021 May 15].

دومین همایش ملی دانش سلامتی در مواجهه با کرونا و حکمرانی در جهان پس از کرونا

۱۴۰۰-۲۸-۲۹ دیماه - دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف آباد

**2nd national conference on health knowledge production,
confronting COVID-19 and governing the post-corona world**

18-19 Jan, 2022

7. Shamsi MM, Hassan ZM, Gharakhanlou R. Exercise-induced chaperokine activity of hsp70: Possible role in chronic diseases. In: Asea AAA, Kaur P, editors. Chaperokine Activity of Heat Shock Proteins. Germany: Springer; 2019.
8. Woods JA, Hutchinson NT, Powers SK, Roberts WO, Gomez-Cabrera MC, Radak Z, et al. The COVID-19 pandemic and physical activity. Sports Med Health Sci. 2020; 2(2):55-64. [DOI: 10.1016/j.smhs.2020.05.006]
9. Shamsi MM, Hassan ZM, Quinn LS, Gharakhanlou R, Baghersad L, Mahdavi M. Time course of IL-15 expression after acute resistance exercise in trained rats: effect of diabetes and skeletal muscle phenotype. Endocrine 2015;49(2):396-403.
10. Nieman DC, Gillitt ND, Sha W, Esposito D, Ramamoorthy S. Metabolic recovery from heavy exertion following banana compared to sugar beverage or water only ingestion: A randomized, crossover trial. PloS One 2018;13(3):e0194843.
11. Chaparro GN, Stine-Morrow EA, & Hernandez ME (2019). Effects of aerobic fitness on cognitive performance as a function of dual-task demands in older adults. Experimental gerontology.
12. Hunsicker, Pual, and Reff, G. Guy (1979) youth Fitness Test Manual Revised Edition, American Alliance for Health, Physical Education and Recreation.
13. Sillanpää E, Häkkinen A, Punnonen K, Häkkinen K, Laaksonen D. Effects of strength and endurance training on metabolic risk factors in healthy 40–65-year-old men. Scand J Med Sci Sports. 2009; 19(6): 885-95.
14. García-Pinillos F, Laredo-Aguilera JA, Muñoz-Jiménez M, Latorre-Román PA. Effects of 12-Week Concurrent High-Intensity Interval Strength and Endurance Training Program on Physical Performance in Healthy Older People. The Journal of Strength & Conditioning Research 2019;33(5):1445-52.
15. Sillanpää E, Laaksonen DE, Häkkinen A, Karavirta L, Jensen B, Kraemer WJ, et al. Body composition, fitness, and metabolic health during strength and endurance training and their combination in middle-aged and older women. Eur J Appl Physiol. 2009; 106(2): 285-96.
16. Nindl BC, Harman EA, Marx JO, Gotshalk LA, Frykman PN, Lammi E, et al. Regional body composition changes in women after 6 months of periodized physical training. J Appl Physiol. 2000; 88(6): 2251-9.
17. Cadore EL, Izquierdo M, Alberton CL, Pinto RS, Conceição M, Cunha G, et al. Strength prior to endurance intra-session exercise sequence optimizes neuromuscular and cardiovascular gains in elderly men. Exp Gerontol. 2012; 47(2): 164-9.
18. Cadore EL, Izquierdo M, Pinto SS, Alberton CL, Pinto RS, Baroni BM, et al. Neuromuscular adaptations to concurrent training in the elderly: effects of intrasession exercise sequence. Age (Dordr). 2013; 35(3): 891-903.
19. Collins MA, Snow TK. Are adaptations to combined endurance and strength training affected by the sequence of training? J Sports Sci. 1993; 11(6): 485-91.
20. Gravelle Bl, Blessing Dl. Physiological adaptation in women concurrently training for strength and endurance. J Strength Cond Res. 2000; 14(1): 5-13.
21. Shojaeddin SS, Sadeghi H, Bayat M. [The relationship between muscle endurance and anthropometric characteristics of athletes with lumbar pain in lumbar disorders movement sciences (Persian)]. Journal of Movement Science and Sports.2008; 6(12):23-33.
22. You YL, Su TK, Liaw LJ, Wu WL, Chu IH, Guo LY. The effect of six weeks of sling exercise training on trunk muscular strength and endurance for clients with low back pain. Journal of Physical Therapy Science. 2015; 27(8):2591-6.

دومین همایش ملی دانش سلامتی در مواجهه با کرونا و حکمرانی در جهان پس از کرونا

۲۸-۲۹ دیماه ۱۴۰۰ - دانشگاه آزاد اسلامی واحد نجف‌آباد

2nd national conference on health knowledge production,
confronting COVID-19 and governing the post-corona world

18-19 Jan, 2022

23. Bolgla LA, Malone TR, Umberger BR, Uhl TL. Hip strength and hip and knee kinematics during stair descent in females with and without patellofemoral pain syndrome. Journal of Orthopaedic and Sports Physical Therapy. 2008; 38(1):12-8.